

Dönem : 1
Toplantı : 3

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 631

1837 sayılı Bina Vergisi Kanununda değişiklik yapılmasına ve 3 . 1 . 1961 tarihli ve 206 sayılı Kanunun 3 ncü ve geçici 2 nci maddelerinin kaldırılmasına dair kanun tasarısı ve Maliye, Ticaret, Tarım, Sanayi, İçişleri ve Plân komisyonlarından 4 er üyeden kurulu Geçici Komisyon raporu (1/623)

T. C.

Başbakanlık

16 . 1 . 1964

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi

Sayı : 71 - 2222/175

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 15 . 1 . 1964 tarihinde kararlaştırılan «1837 sayılı Bina Vergisi Kanununda değişiklik yapılmasına ve 3 . 1 . 1961 tarihli ve 206 sayılı Kanunun 3 ncü ve geçici 2 nci maddelerinin kaldırılmasına dair kanun tasarısı» ve gerekçesi ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını rica ederim.

İsmet İnönü
Başbakan

GEREKÇE

Bilindiği gibi, Bina Vergisi mali hüviyetinin yanında bilhassa geçici muaflıklarla ilgili hükümleri itibarıyla diğer bazı ekonomik ve sosyal tesirler de icra edebilecek bir mahiyet taşımaktadır.

Filhika Bina Vergisinde geçici muaflık rejiminin kabul edilmesi ve uygulanmasına, teorik ve sosyal mülâhazalar yol açmıştır. Bunlar, hususiyile buhran devirlerinde inşaat endüstrisinin teşviki suretiyle ekonomik hayatın canlanmasında ve mesken buhranını gidermek ve takibedilen iskân politikasına uygun olarak dar gelirli aileleri mesken sahibi yapmak maksadında tezahür etmekte ve son zamanlarda sosyal mülâhazalara uygun olan ikinci görüş revaç bulmaktadır.

Bizde de, Bina Vergisi tatbikatında, esas itibarıyla inşaatı teşvik gayesiyle başlamış olan geçici muaflık rejimi, bir yandan üç yıllık bir muaflık şeklinde muhafaza edilirken sonradan buna paralel olarak on yıllık bir devreyi kapsıyan mesken muaflığı kabul edilmek suretiyle iki cep-heli olarak bütün genişliği ile tatbik edilmekte bulunmuştur.

Geçirdiğimiz son devrelerin ekonomik gelişmesi bütün açıklığı ile göstermiştir ki, diğer az gelişmiş memleketlerde olduğu gibi, memleketimizde de bilhassa özel sektör sahasında yatırımların büyük kısmı prodüktif konulara (sınai yatırımlar gibi) yönelecek yerde aksine bizim şartlarımıza göre lüks sayılabilecek inşaatla yönelmiştir. Görülüyor ki, iktisadi bakımdan faydalı olmak şöyle dursun, mâkûs neticeler veren bu hareketin fiskal yönden teşvik edilmesi tamamen yersiz olduğu gibi bunun, sosyal mülâhazalarla izah ve müdafaa edilecek bir tarafı bulunmadığı da açıktır. Bu sebeplerdir ki, Beş Yıllık Kalkınma Plânımızda öngörüldüğü şekilde kamu ve mahallî

idare gelirleri yeniden düzenlenirken geçici muaflik rejiminin, hem Batıdaki temayüllere ve tatbikata uyararak hem de bizim şartlarımızı göz önünde tutarak esaslı bir revizyona tabi tutulması ve yeniden organize edilmesi lüzum ve zarureti kendini göstermektedir .

Diğer taraftan, Beş Yıllık Kalkınma Plânında Bina Vergisinin, şehir içi arsaların vergilenmesi ve başkaca mahallî idare gelirlerinin yeniden düzenlenmesi suretiyle bu idarelerin malî bün-yerlerini kuvvetlendirici tedbirler alınması, 1963 iera programının §7/217 - 1 nci maddesinde de, özel sektörün konut yatırımlarını lüks konuttan ekonomik ve halk konutu tipine kaydıracak vergi tedbirlerinin tesbit edilerek bir an önce yürürlüğe konulması öngörülmüştür.

Genel vergi reformu içinde mahallî idare gelirlerini teşkil eden vergiler de ele alınmış ve yapılan çalışmaların bir cephesi olarak, Bina ve Arazi vergileri yerine geçecek, Emlâk Vergisi Kanun tasarısı hazırlanmıştır. Teklif edilen Emlâk Vergisi reformunda, yukarıda zikredilen sebeplerle, geçici inşaat muaflığı esası terk edilmiş meskenlere ait muaflığın ise gerçekten sosyal icaplara uygun bir tarzda tesisi cihetine gidilmiştir. Ancak, yeni bir tahrir gidilmeksizin Emlâk Vergisi reformundan bahsetmeye ve bu vergiyi teklif edilen şekilde kurmaya ve geliştirmeye imkân olmayacağından, hazırlanan bu tasarıda genel tahrir yapılması öngörülmüş ve tahrir yapıp tatbika konulmadıkça kanunun yürürlüğe girmeyeceği kabul edilmiştir.

Bununla beraber, lüzumlu tahrirlerin yapılarak kanunun yürürlüğe konulması dolayısıyla iera plânında öngörülen vergi tedbirlerinin işlemeye başlaması, kısa da olsa, bir zaman alacaktır. Hazırlanan bu tasarı ile, plân ve programda öngörülen tedbirlerin, bu kısa zaman sonu beklenilmeden, tatbikata konulması suretiyle plânın tahakkukuna çalışılmıştır.

Maddelerin açıklanması

Bilindiği gibi, Beş Yıllık Kalkınma Plânı ve buna göre hazırlanan 1963 yılı iera programı gereğince, vergi politikasının uygulanmasında esas olacak konut tipinin tesbiti Maliye, İmar ve İskân ve Bayındırlık bakanlıklarına verilmiş ve mezkû bakanlıklara da keyfiyet müştereken tesbit edilmiştir. Burada muayyen tip konutlara vergi muafiyeti verilmek suretiyle, konut yatırımına gidecek harcamaların, lüks meskenden ziyade, sağlık bakımından sakıncası olmayan halk konutları tipine kaydırılması amacı güdülmüş ve tasarının muafiyete taallük eden maddesi bu esaslara mütenazır olarak düzenlenmiş diğer taraftan, kanundaki ahengi bozmamak için ilgili diğer iki maddede de değişiklik yapılmıştır.

Tasarının 1 nci maddesinin (a), (b) ve (c) fıkralarına göre tesbit edilen «Halk konutları standartları» na uygun olarak asgari nitelikte inşa edilen meskenlere, sahibi tarafından kullanılıp kullanılmadığına bakılmaksızın, 10 yıl süre ile, aynı standartlara uygun olarak orta nitelikte inşa edilen ve sahiplerince mesken olarak kullanılan binalara 5 yıl süre ile ve resmî daire, kurum, konut ofisleri ve iş verenler tarafından yapılarak veya yaptırılarak görevle ilgili zorunluklar ve belli sosyal amaçlar için kârsız olarak dar gelirli kimselere tahsis edilecek asgari nitelikteki lojman binalarına keza 10 yıl süre ile Bina Vergisi muafiyeti tanınacaktır.

Tasarının 2 nci maddesiyle kanunun muafiyetlerden faydalanma şartını gösteren 6 nci maddesi değiştirilmekte ve mükellefler lehine yeni bir hükmün getirilmektedir. Halen yürürlükte olan kanun hükmüne göre, mükelleflerin inşaatın bitiminden itibaren iki ay içerisinde beyanname vermemeleri halinde, geçici muafiyetleri sükut etmektedir. Bu çok sert hüküm yumuşatılmış ve getirilen yeni hükümle, süresinde beyanname verilmemesi halinde muafiyetin, beyannamenin verildiği malî yılı takibeden malî yıldan itibaren verileceği kabul edilmiştir.

3 nci madde ile, mükellefiyetin başlaması ve düşmesi meselesine açıklık ve basitlik sağlamak üzere yürürlükteki kanunun 7 nci maddesi değiştirilmektedir.

Tasarının geçici maddesinde, kazanılmış hakların ihlâl edilmemesini temin bakımından 1837, 5228, 6188 ve 206 sayılı kanunlarla tanınmış bulunan geçici muafıkların saklı bulunduğu hüküm altına alınmaktadır.

4 neü maddede ise, geçici madde ile saklı tutulan geçici muaflığa ilişkin 206 sayılı Kanunun 3 neü ve geçici 2 neü maddeleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

5 neü ve 6 neü maddeler yürürlük ve yetkiye aidolup buna göre sevk edilen hükümler kanunun yayımı tarihini takibeden malî yıl başından itibaren yürürlüğe girecektir.

Geçici Komisyon raporu

Millet Meclisi

Geçici Komisyonu

Esas No. : 1/623

Karar No. : 7

28 . 2 . 1964

Yüksek Başkanlığa

4 . 7 . 1931 tarihli ve 1837 sayılı Bina Vergisi Kanununda değişiklik yapılması ve 3 . 1 . 1951 tarihli ve 206 sayılı Kanunun 3 neü ve geçici 2 neü maddelerinin kaldırılması hakkında Hükümetçe hazırlanan kanun tasarısı Maliye Bakanlığı temsilcilerinin de iştirakiyle görüşüldü.

Komisyonumuz çalışmalarında, evvelece görüş ve mütalâaları öğrenilmiş olan Devlet Plânlama Teşkilâtının, Ticaret Odaları ve Ziraat Odaları Biliğinin bu görüş ve mütalâaları da göz önünde bulundurulmuştur.

Bu mütalâa ve görüşlerin de ışığı altında Hükümet tasarısı incelenerek Komisyonumuzca varılan sonuçlar, değişiklik sebepleriyle birlikte, aşağıda açıklanmıştır.

Her sosyal müessese gibi vergi sistemi de menleketin ekonomik, sosyal ve kültürel şartlarına tâbi olarak devamlı bir gelişme ve değişme halindedir. İktisaden gelişme halinde olan ve bunu plân-
■ kalkınma devresine girmek suretiyle geliştirmek çabasında bulunan menleketimizde bu tekâmülün daha da süratli seyrettiği görülmektedir. Bu durumda, bugünkü vergi sistemimizin bir yandan plân ihtiyacının gerekli kıldığı varidatı ve vergi güvenliğini sağlayacak, öte yandan vergi ziyasını önliyecek şekilde malî yönden; sosyal adalet hedeflerini gerçekleştirmeyi mümkün kılacak şekilde sosyal yönden müessiriyetinin artırılması lâzımgelmektedir.

Komisyonumuzca incelenen tasarı yukarıda açıklanan hedeflere yöneltmiş olarak hazırlanmış bulunmaktadır.

Madde 1. — 4 . 7 . 1931 tarihli ve 1837 sayılı Bina Vergisi Kanununun 24 . 3 . 1950 tarihli ve 5648 sayılı Kanunla değişik 4 neü maddesinin değiştirilmesini öngören ve Bina Vergisinde geçici muaflık rejiminin muayyen tip konutlar ile Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri gereğince Turizm Müessesesi belgesi almış olan teşebbüslerin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis ettikleri binalara uygulanmasını hedef tutan tasarınnın 1 neü maddesi Komisyonumuzca aynen benimsenmiş aneak, ilk fıkradaki (Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren inşa edilen.....) hükmü, tatbikatta doğacak uygulama güçlüğü nazara alınarak, (1 Mart 1964 tarihinden itibaren yeniden inşa edilen.....) şeklinde değiştirilmek suretiyle kabul edilmiştir.

Tasarının 2, 3 ve geçici maddesi ile 4 neü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Madde 5. — Tasarının yürürlüğe ait 5 neü maddesindeki (Bu kanun yayımlandığı tarihi takibeden malî yıl başından itibaren.....) hükmü 1 neü maddede yapılan değişikliğe mütenazır olarak, (Bu kanun 1 Mart 1964 tarihinden itibaren.....) şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 6. — Tasarının 6 neü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Öncelik ve ivedilikle görüşülmesine karar verilen kanun tasarısı Yüksek Meclisin tasviplerine arz olunur.

Başkan Çanakkale <i>Ş. İnan</i>	Başkanvekili Sakarya <i>N. Bayar</i>	Sözeü Konya <i>R. Özal</i>	Kâtip Ağrı Söz hakkım mahfuz muhalifim <i>N. Güngör</i> Amasya
Amasya <i>R. Arpacıoğlu</i>	Adana Söz hakkım mahfuzdur <i>Y. Aktınur</i>	Adana Söz hakkım mahfuz <i>A. Sıvrın</i>	Söz hakkım mahfuzdur <i>M. K. Karan</i>
Burdur <i>K. Yavuzkan</i>	Bursa Söz hakkım mahfuzdur <i>A. Türkel</i>	Bursa Z. Uğur İmzada bulunamadı	Erzurum <i>G. Karaca</i>
Giresun <i>A. Cüceoğlu</i>	İstanbul <i>V. Özarar</i>	İzmir Söz hakkım mahfuz <i>İ. Gürsan</i>	Kastamonu Söz hakkım mahfuzdur <i>İ. H. Yılanhoğlu</i>
Konya <i>K. Ataman</i>	Konya <i>A. Kuzucu</i>	Maraş Muhalifim <i>A. Hüdayioğlu</i>	Ordu <i>İzzettin Ağaoğlu</i>
Rize Söz hakkım mahfuz olmak üzere <i>A. H. Güner</i>	Siirt Söz hakkım mahfuzdur <i>İI. Özgen</i>	Sivas <i>R. Günay</i>	Van <i>Ş. Kösereisöğlü</i>

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

1837 sayılı Bina Vergisi Kanununda değişiklik yapılmasına ve 3.1.1961 tarihli ve 206 sayılı Kanunun 3 ncü ve geçici 2 nci maddelerinin kaldırılmasına dair kanun tasarısı

MADDE 1. — 4.7.1931 tarihli ve 1837 sayılı Kanunun 24.3.1950 tarihli ve 5648 sayılı Kanunla değişik 4 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici muaflıklar

«Madde 4. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren inşa edilen aşağıda yazılı binalar Bina Vergisinden geçici olarak muafıtır :

a) İmar ve İskân Bakanlığınca tesbit edilen, «Halk konutları standartları» na uygun olan asgari nitelikteki binalar, bina apartman ise daireler, ister sahiplerince mesken olarak kullanılsın ister kiraya verilsin, inşalarının sona erdiği malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 10 yıl süre ile;

b) Yukarıda, (a) fıkrasında bahsi geçen, «Halk konutları standartları» na uygun olan ve sahiplerince mesken olarak kullanılan orta nitelikteki binalar, bina apartman ise daireler, inşalarının sona erdiği malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 5 yıl süre ile;

(Bu binaların, bina apartman ise dairelerin, sahiplerince mesken olarak kullanılması şartı ile, satın alınması veya sair suretle iktisabolunması halinde de yukarıki hüküm uygulanır.)

c) Genel ve katma bütçeli dairelerin; il özel idareleri ve belediyelerin; sermayesinin yarısından fazlası Devlete aidolan banka, şirket ve kurumların, İktisadi Devlet Kurumları, özel kanunlarla kurulan banka ve kurumlar ile bunların sahiplerinin ayrı ayrı veya birleşerek kurdukları ve sermayesinin yarısından fazlasına katıldıkları şirket, kurum ve ortaklıkların; Devlet eli ile Devlete bağlı kurumlarca kurulacak konut ofisleri ve ortaklıkları ile iş verenler tarafından çalıştırdıkları işçiler için, «Halk konutları standartları» na uygun olarak asgari nitelikte yapacakları veya yaptıracakları ve görevle ilgili zorunluklar ve belli sosyal amaçlar için kârsız olarak memur ve işçilerine tahsis edecekleri lojman binaları, bina apartman ise daireleri, inşalarının sona erdiği malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 10 yıl süre ile;

GEÇİCİ KOMİSYONUN DEĞİŞTİRİŞİ

1837 sayılı Bina Vergisi Kanununda değişiklik yapılmasına ve 206 sayılı Kanunun 3 ncü ve geçici 2 nci maddelerinin kaldırılmasına dair kanun

MADDE 1. — 4.7.1931 tarihli ve 1837 sayılı Kanunun 24.3.1950 tarihli ve 5648 sayılı Kanunla değişik 4 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici muaflıklar :

MADDE 4. — 1 Mart 1964 tarihinden itibaren yeniden inşa edilen aşağıda yazılı binalar bina vergisinden geçici olarak muafıtır :

a) İmar ve İskân Bakanlığınca tesbit edilen «halk konutları standartlarına uygun olan asgari nitelikteki binalar, bina apartman ise daireler, ister sahiplerince mesken olarak kullanılsın ister kiraya verilsin, inşalarının sona erdiği malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 10 yıl süre ile;

b) Yukarıda «a» fıkrasında bahsi geçen «halk konutları standartlarına uygun olan ve sahiplerince mesken olarak kullanılan orta nitelikteki binalar, bina apartman ise daireler, inşalarının sona erdiği malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 5 yıl süre ile;

Bu binaların, bina apartman ise dairelerin, sahiplerince mesken olarak kullanılması şartı ile satın alınması veya sair suretle iktisabolunması halinde de yukarıki hüküm uygulanır.

c) Genel ve katma bütçeli dairelerin; il özel idareleri ve belediyelerin; sermayesinin yarısından fazlası Devlete aidolan banka, şirket ve kurumların, İktisadi Devlet Kurumları, özel kanunlarla kurulan banka ve kurumlar ile bunların sahiplerinin ayrı ayrı veya birleşerek kurdukları ve sermayesinin yarısından fazlasına katıldıkları şirket, kurum ve ortaklıkların; Devlet eli ile Devlete bağlı kurumlarca kurulacak konut ofisleri ve ortaklıkları ile işverenler tarafından çalıştırdıkları işçiler için «halk konutları standartları» na uygun olarak asgari nitelikte yapacakları veya yaptıracakları ve görevle ilgili zorunluklar ve belli sosyal amaçlar için kârsız olarak memur ve işçilerine tahsis edecekleri lojman binaları, bina apartman ise daireleri, inşalarının sona erdiği

Hü.

Geçici Ko.

(«a» fıkrasında yazılı muafiyet binanın meskenden «b» fıkrasında yazılı muafiyet binanın sahibinin ikametinden, «c» fıkrasında yazılı muafiyet binanın lojmandan başka maksatlarda kullanılmaları halinde, kullanılmaya başlandıkları tarihi takibeden malî yıldan itibaren düşer.)

d) Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri gereğince Turizm Müessesesi Belgesi almış olan teşebbüslerin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis ettikleri binalar, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde, turizm müessesesi belgesinin alındığı malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 5 yıl süre ile.»

MADDE 2. — Aynı kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Muafiyetlerden faydalanma

«Madde 6. — Kanunun 4 ncü maddesinin (a) ve (b) fıkralarında yazılı muafiyetlerden faydalanmak için mükelleflerin ilgili vergi dairesine inşaatın bittiği tarihten itibaren iki ay içerisinde bir beyanname vermeleri şarttır. (c) fıkrasında yazılı binalar için ilgililerin inşaatın bitimini aynı süre içinde yazı ile ilgili vergi dairesine bildirmeleri kâfidir.

Süresinde beyanname verilmez veya bildirimde bulunulmazsa muafiyet, beyannamenin verildiği veya bildirim yapıldığı malî yılı takibeden malî yıldan muteber olur. Bu takdirde beyannamenin verildiği veya bildirim yapıldığı malî yılın sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer.

(3 ncü maddenin 1, 2, 3, 6 ve 7 nci fıkralarında yazılı binalar ile köylerdeki inşaat için beyanname istenilmez.)

MADDE 3. — Aynı kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükellefiyetin başlaması ve düşmesi

«Madde 7. — Bina Vergisi mükellefiyeti, Vergi Usul Kanununun 61 ve 71 nci maddeleriyle tesbit edilen gayrisâfi iratlara bu kanun-

malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 10 yıl süre ile;

(«a» fıkrasında yazılı muafiyet, binanın meskenden «b» fıkrasında yazılı muafiyet binanın sahibinin ikametinden, «c» fıkrasında yazılı muafiyet binanın lojmandan başka maksatlarda kullanılmaları halinde, kullanılmaya başlandıkları tarihi takibeden malî yıldan itibaren düşer.)

d) Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri gereğince turizm müessesesi belgesi almış olan teşebbüslerin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis ettikleri binalar, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde, turizm müessesesi belgesinin alındığı malî yılı takibeden malî yıldan itibaren 5 yıl süre ile,

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hü.

la kabul edilen muaflık ve istisnaların uygulanmasından sonra gelen malî yıldan itibaren başlar ve aynı maddeler gereğince terkin edilen iratlara göre düşer.»

GEÇİCİ MADDE — Bu kanunla değiştirilen 1837 sayılı Kanunun 4 ncü, mülga 5228 sayılı Kanunun 7 nci, 6188 sayılı Kanunun 13 ncü ve 3.1.1961, tarihli 206 sayılı Kanunun 3 ncü maddeleri gereğince muafiyetten istifade ettirilmiş olan hinaların bu muafiyetleri saklıdır.

Kaldırılan hükümler

MADDE 4. — 3.1.1961 tarihli ve 206 sayılı Kanunun 3 ncü ve geçici 2 nci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 5. — Bu kanun yayımlandığı tarihi takibeden malî yılbaşından itibaren yürürlüğe girer.

Yetki

MADDE 6. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

15.1.1964

Geçici Ko.

GEÇİCİ MADDE — Tasarının geçici maddesi aynen kabul edilmiştir.

Kaldırılan hükümler

MADDE 4. — Tasarının 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Yürürlük

MADDE 5. — Bu kanun 1 Mart 1964 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

Yetki

MADDE 6. — Tasarının 6 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Başbakan <i>İsmet İnönü</i>	Devlet Bakanı ve Başb. Yardımcısı <i>K. Satır</i>
Devlet Bakanı <i>İ. S. Omay</i>	Devlet Bakanı <i>M. Yolaç</i>
Devlet Bakanı V. <i>İ. S. Omay</i>	Adalet Bakanı <i>S. Çumralı</i>
Millî Savunma Bakanı <i>İ. Sancar</i>	İçişleri Bakanı <i>O. Öztürk</i>
Dışişleri Bakanı V. <i>K. Satır</i>	Maliye Bakanı <i>F. Melin</i>
Millî Eğitim Bakanı <i>İ. Öktem</i>	Bayındırlık Bakanı <i>A. H. Onat</i>

Ticaret Bakanı <i>F. İslimyeli</i>	Sa. ve So. Y. Bakanı <i>K. Demir</i>
Güm. ve Tekel Bakanı <i>M. Yüceler</i>	Tarım Bakanı <i>T. Şahin</i>
Ulaştırma Bakanı <i>F. Alpiskender</i>	Çalışma Bakanı <i>B. Ecevit</i>
Sanayi Bakanı <i>M. Erten</i>	Enerji ve Tabii Kay. Bakanı <i>H. Oral</i>
Tur. ve Tanıtma Bakanı <i>A. İ. Göğüş</i>	İmar ve İskân Bakanı <i>C. Uzer</i>
Köy İşleri Bakanı <i>L. Yurdoğlu</i>	